

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1970

Vyhlásené: 11.08.1970

Časová verzia predpisu účinná od: 01.04.2002

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

81

VYHLÁŠKA ministra zahraničných vecí

z 24. júna 1970

o Lisabonskej dohode o ochrane označení pôvodu a ich medzinárodného zápisu Dňa 31. októbra 1958 bola v Lisabone dojednaná Lisabonská dohoda o ochrane označení pôvodu a ich medzinárodného zápisu a Vykonávací poriadok. Prezident republiky dohodu ratifikoval a ratifikačná listina bola uložená u švajčiarskej vlády, depozitára dohody, 11. augusta 1961. Dohoda a Vykonávací poriadok nadobudli platnosť na základe svojho článku 13 ods. 2 a článku 8 dňom 25. septembra 1966 a týmto dňom nadobudli platnosť aj pre Československú socialistickú republiku. Český preklad dohody a Vykonávacieho poriadku sa vyhlasuje zároveň.*)

Minister:

Ing. Marko v. r.

LISABONSKÁ DOHODA o ochrane označení pôvodu a ich medzinárodného zápisu**Článok 1**

Krajina, ktorej sa táto dohoda týka, tvorí Osobitnú úniu v rámci Únie na ochranu priemyselného vlastníctva.

Zaväzujú sa podľa podmienok tejto dohody chrániť v iných krajinách tejto Osobitnej únie označení pôvodu výrobkov, ktoré sú uznávané a chránené z tohto titulu v krajine pôvodu a zapísané na Úrade Únie na ochranu priemyselného vlastníctva.

Článok 2

(1) V zmysle tejto dohody sa rozumie pod pojmom „označenie pôvodu“ zemepisný názov krajiny, oblasti alebo miesta slúžiaci na označenie, odkiaľ pochádza výrobok, ktorého akosť alebo znaky sú dané výlučne alebo podstatne zemepisným prostredím, počítajúc do toho činiteľov prírodných a činiteľov ľudských.

(2) Krajinou pôvodu je tá krajina, ktorej meno alebo meno jej kraja alebo miesta tvorí označenie pôvodu, ktoré poskytlo výrobku jeho všeobecnú známosť.

Článok 3

Ochrana sa zabezpečuje proti všetkému prisvojovaniu alebo napodobňovaniu, aj keď pravý pôvod výrobku je označený alebo aj keď označenie je použité v preklade, alebo je sprevádzané výrazmi, ako napr. „druh“, „typ“, „spôsob“, „imitácia“ alebo pod.

Článok 4

Ustanovenia tejto dohody nijako nevyklučujú už platnú ochranu označení pôvodu poskytovanú v jednotlivých krajinách tejto Osobitnej únie na podklade iných medzinárodných dojednaní, ako napr. Parížskeho dohovoru z 20. marca 1883 na ochranu priemyselného vlastníctva a Madridskej dohody zo 14. apríla 1891 o potieraní falošného alebo klamného označenia pôvodu, revidovaných naposledy v Lisabone 31. októbra 1958, alebo na podklade národného zákonodarstva alebo právnej vedy.

Článok 5

(1) Označenia pôvodu sa zapisujú na Medzinárodnom úrade na ochranu priemyselného vlastníctva na žiadosť úradov krajín Osobitnej únie na meno fyzických alebo právnických, verejných alebo súkromných osôb, oprávnených používať tieto označenia podľa ich národného zákonodarstva.

(2) Medzinárodný úrad oznámi bez meškania zápisy príslušným úradom tejto Osobitnej únie a uverejní ich v periodicky vydávanom vestníku.

(3) Príslušné úrady krajín môžu vyhlásiť s udaním dôvodov, že nemôžu zabezpečiť ochranu určitého označenia pôvodu, ktorého zápis im bude oznámený, pokiaľ ich vyhlásenie bude doručené Medzinárodnému úradu v lehote jedného roka odo dňa prijatia oznámenia o zápise. Toto vyhlásenie nemôže v príslušnej krajine spôsobiť ujmu iným formám ochrany označenia, na ktoré by si oprávnený žiadateľ mohol robiť nárok v zmysle ustanovenia vyššie uvedeného článku 4.

(4) Po uplynutí lehoty jedného roka, uvedenej v predchádzajúcom odseku, príslušné úrady tejto únie nemôžu proti takémuto vyhláseniu podať námietky.

(5) Medzinárodný úrad upovedomí v najkratšej lehote úrad krajiny pôvodu o vyhláseniach predložených úradom inej krajiny v zmysle odseku 3. Záujemca, ktorého jeho národný úrad

upovedomí o vyhlásení inej krajiny, môže v tejto druhej krajine predložiť akékoľvek právne alebo správne námietky, na ktoré majú právo príslušníci tejto krajiny.

(6) Ak sa v jednej krajine určitému označeniu poskytuje ochrana na základe oznámenia o jeho medzinárodnom zápise a ak toto označenie v tejto krajine používa tretia strana už z doby pred týmto oznámením, má príslušný úrad tejto krajiny možnosť povoliť tejto tretej strane lehotu najdlhšie dvoch rokov na skončenie tohto používania za podmienky, že o tom upovedomí Medzinárodný úrad do troch mesiacov po uplynutí ročnej lehoty, ustanovenej vo vyššie uvedenom odseku 3.

Článok 6

Označenie, ktorému bola poskytnutá v niektorej krajine Osobitnej únie ochrana podľa postupu spomenutého v článku 5, sa tam nebude môcť považovať za všeobecný názov druhu tovaru, pokiaľ bude chránené v krajine pôvodu ako označenie pôvodu.

Článok 7

(1) Zápis vykonaný v súlade s článkom 5 na Medzinárodnom úrade zabezpečuje ochranu po celé obdobie spomenuté v predchádzajúcom článku bez nevyhnutnosti jeho obnovy.

(2) Za každý zápis označenia pôvodu sa bude platiť jediný poplatok.

Výšku poplatku určí jednomyseľne Rada, ktorá sa vytvorí podľa článku 9, nižšie uvedeného.

Výťažok z poplatkov vyberaných Medzinárodným úradom je určený na úhradu nákladov medzinárodnej registračnej služby označenia pôvodu za predpokladu, že sa na krajiny Osobitnej únie bude vzťahovať článok 13 ods. 8 Parížskeho dohovoru.

Článok 8

Opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie ochrany označenia pôvodu sa budú môcť vykonávať v každej krajine Osobitnej únie podľa národného zákonodarstva:

1. na návrh príslušného úradu alebo na žiadosť príslušnej prokuratúry;
2. každou zúčastnenou fyzickou alebo právnickou, verejnou alebo súkromnou osobou.

Článok 9

(1) Na vykonávanie tejto dohody sa zriaďuje na Medzinárodnom úrade Rada zložená zo zástupcov všetkých krajín, ktoré sú členmi Osobitnej únie.

(2) Táto Rada určí svoj štatút a rokovací poriadok a vykoná ich koordináciu s orgánmi Únie na ochranu priemyselného vlastníctva a s tými medzinárodnými organizáciami, ktoré uzavreli s Medzinárodným úradom dohody o spolupráci.

Článok 10

(1) Podrobnosti o vykonávaní tejto dohody sú určené poriadkom, ktorý sa podpíše súčasne s dohodou.

(2) Táto dohoda, ako aj rokovací poriadok môžu byť v súlade s článkom 14 Všeobecného dohovoru podrobené revíziám.

Článok 11

(1) Členské krajiny Únie na ochranu priemyselného vlastníctva, ktoré sa nezúčastnili tejto dohody, budú môcť k nej pristúpiť, ak o to požiadajú formou predpísanou v článkoch 16 a 16b Parížskeho dohovoru.

(2) Notifikácia o prístupe zabezpečí sama na území prístupujúcej krajiny platnosť vyššie uvedených ustanovení v prospech tých označení pôvodu, ktoré boli medzinárodne zapísané v okamihu prístupu.

(3) Jednako bude môcť každá krajina prístupujúca k tejto dohode ohlásiť do jedného roka, pri ktorých označeniach pôvodu už zapísaných na Medzinárodnom úrade uplatní právo vyplývajúce z článku 5 odseku 3.

(4) V prípade výpovede tejto dohody platí článok 17b Parížskeho dohovoru.

Článok 12

Táto dohoda zostane v platnosti, dokiaľ bude jej členmi aspoň päť krajín.

Článok 13

Táto dohoda bude ratifikovaná a ratifikačné listiny budú uložené u vlády Švajčiarskej konfederácie.

Dohoda nadobudne platnosť, len čo bude ratifikovaná piatimi krajinami mesiac potom, keď bude švajčiarskou vládou oznámené, že došlo k piatej ratifikácii, a pre krajiny, v mene ktorých bude neskoršie ratifikovaná, nadobudne platnosť jeden mesiac po oznámení každej z týchto ratifikácií.

Článok 14

(1) Táto dohoda sa podpíše v jednom vyhotovení vo francúzskom jazyku a uloží sa v archívoch vlády Švajčiarskej konfederácie. Jeden overený odpis doručí táto vláda každej z vlád krajín tejto Osobitnej únie.

(2) Táto dohoda zostáva otvorená na podpis pre krajiny Únie o ochrane priemyselného vlastníctva do 31. decembra 1959.

(3) Oficiálne preklady tejto dohody sa vyhotovia v nemeckom, anglickom, španielskom, talianskom a portugalskom jazyku.

Na dôkaz toho podpísali túto dohodu splnomocnenci nižšie uvedených štátov:

Kuba Španielsko

Francúzsko Maroko

Grécko Portugalsko

Izrael Rumunsko

Maďarsko Československo

Taliansko Turecko

Dané v Lisabone 31. októbra 1958.

VYKONÁVACÍ PREDPIS

k Lisabonskej dohode o ochrane označení pôvodu a ich medzinárodného zápisu

ZOZNAM PRAVIDIEL

1. kapitola: Všeobecné ustanovenia
 - Pravidlo 1: Použité skratky
 - Pravidlo 2: Počítanie lehôt
 - Pravidlo 3: Pracovné jazyky
 - Pravidlo 4: Príslušný orgán
 2. kapitola: Medzinárodná prihláška
 - Pravidlo 5: Náležisti medzinárodnej prihlášky
 - Pravidlo 6: Nevyhovujúce prihlášky
 3. kapitola: Medzinárodný zápis
 - Pravidlo 7: Zápis označenia pôvodu do medzinárodného registra
 - Pravidlo 8: Dátum medzinárodného zápisu
 4. kapitola: Vyhlásenie o odmietnutí ochrany
 - Pravidlo 9: Vyhlásenie o odmietnutí
 - Pravidlo 10: Nevyhovujúce vyhlásenie o odmietnutí
 - Pravidlo 11: Vzatie späť vyhlásenia o odmietnutí
 5. kapitola: Ďalšie záznamy, ktoré sa týkajú medzinárodného zápisu
 - Pravidlo 12: Lehoty pre tretie osoby
 - Pravidlo 13: Zmeny
 - Pravidlo 14: Vzdanie sa ochrany
 - Pravidlo 15: Výmaz medzinárodného zápisu
 - Pravidlo 16: Neplatnosť
 - Pravidlo 17: Opravy v medzinárodnom registri
 6. kapitola: Ostatné ustanovenia a poplatky
 - Pravidlo 18: Zverejnenie
 - Pravidlo 19: Výpisy z medzinárodného registra a ďalšie informácie poskytované Medzinárodným úradom
 - Pravidlo 20: Podpis
 - Pravidlo 21: Dátum odoslania jednotlivých druhov oznámení
 - Pravidlo 22: Spôsoby oznamovania Medzinárodným úradom
 - Pravidlo 23: Poplatky
 - Pravidlo 24: Platnosť
1. KAPITOLA

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Pravidlo 1